

ἜΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 163

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Ἱστορικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 28 Μαρτίου 1882.

Τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος ἐπανηγυρίσθησαν ἐρέτος κατὰ τὴν σὺνηθες. Τὸ παλαιότατον πρόγραμμα ὀλίγον κατ' ἔτος παραλλάσσει. Εἰς τοὺς ναοὺς οἱ συνήθεις βρυχηθμοὶ καὶ ὀλογγμοὶ τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν ψαλτῶν, ἀμιλλωμένων τὶς νὰ κρουρήσῃ μᾶλλον ἀσπλάγγως τὴν μουσικὴν ἢ αὐτὴ συρροὴ καὶ ὁπωσοῦν ὑπὲρ τὸ δέον ἐλευθέρᾳ ἀνάμιξις τῶν δύο φύλων, ἢ ἀνταλλαγὴ ἴσως διακεκομμένων φράσεων μεταξὺ δύο ἰδιομέλων ἢ δύο εὐαγγελίων ἢ αὐτὴ λάμψις ἐνίων ἡμεριέντων ὀρθαλμῶν, ὄπλων πνισχύρων τοῦ Σατανᾶ καταστρεφόντων ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ ἀπεταμίωσεν ἢ εὐσέβεια διὰ τῆς προσεκτικῆς ἀκροάσεως τῶν μακρῶν εὐαγγελίων, τὰ αὐτὰ ἀναλισκόμενα κηρία, καὶ οἱ αὐτοὶ ἐπίτροποι συνάζοντες τὰς δεκάρας τῶν πιστῶν. Ἡ μεγάλη ἐβδομάς εἶνε κράμα πολυσύνθετον συγκεῖμενον ἐξ ἡμερῶν νεφελωδῶν, ἐκ μπικάλιδων κρεμώντων κηρία κόκκινᾳ πρὸ τῆς θύρας τῶν παντοπωλείων των, ἐξ ὠν κοκκίνων, ἐξ ἱεροκηρύκων, ἐξ ὀσπρίων καὶ ταραμᾶ, ἐκ βουλευτῶν ἀπεροχόμενων εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἐκ πενθίμων ἐμβητηρίων, καὶ ἐκ βιογραφιῶν τῆς Κασσιανῆς μοαχῆς, δημοσιευομένων ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Καμπούρογλου ταχτικῶς κατ' ἔτος. Ἡ μεγάλη ἐβδομάς εἶνε ἢ τελευταία ὥρα ἀντανάκλασις τῆς Ἀπόκρυφου δυσάσεως καὶ ταφείσης ὑπὸ τὰ σύννεφα τῆς Τεσσαρκοστῆς. Τρυφερὰ τινὰ πάθη γεννηθέντα ἐν τῇ τύρῃ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων πτεροῦνται καὶ ἀναζωογονοῦνται τὴν ἐβδομάδα ταύτην, καὶ τινες σιωπηραὶ συνειρησεις ἀρξάμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζῆλης καὶ τῆς μέθης ἐνός

βαλλισμοῦ τοῦ Στράους ἀποτελειοῦνται ἐνῷ ἤξει ψαλλόμενον τὸ «Σήμερον κρεμάται». Εἶνε ὁ κῆρυξ ὁ συνδέων τὴν ἐποχὴν τῶν προσωπίδων μὲ τὴν ἐποχὴν τῶν Ὀλυμπίων καὶ τοῦ Φαλήρου. Διὰ τοῦτο εἰς φίλος ἡμῶν αἰρετικὸς διατείνεται ὅτι ἡ ἐβδομάς αὐτὴ καλεῖται ἐβδομάς τῶν παθῶν, διότι πολλὰ ἀναπτύσσονται πάθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἢ ἄλλος φίλος γαστρομαργὸς διαβεβαίει ὅτι ἡ ὀνομασία αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν νησθειῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ στόμαχος τόσα πιάσχει, ὥστε ἀμέσως συνδέει σχέσεις τινὰς μετὰ τῆς παθολογίας.

Σήμερον ἡμέρα ἀναστάσεως. Χριστὸς ἀνέστη!

Τηλεβόλα, πυροβολισμοὶ, δάφνη, ἀμνοὶ, ὦν, ἀφθονοὶ οἰνοποσία καὶ φιλήματα. Ἀσπάσθητε λοιπὸν ἀλλήλους πάντες σήμερον τὰ μίσση λησμονοῦνται, σήμερον βασιλεύει ἡ χριστιανικὴ συμφιλίωσις, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκπλαγῆτε ἀν' ἰδιότητι τινος πρῶην πολεμίου ἀμειλίχτου, ἀσπαζόμενον σήμερον τὰς ἰδέας τῆς κυβερνήσεως ἢ μάρτυς ὁ Κασιμάτης, ὁ Μποῦτος καὶ τόσοι ἄλλοι. Ὁ Ἀσμοδαῖος εἶνε πρόθυμος ν' ἀσπαθῇ πάντας καὶ πάσας ἐν μόνον κηρύσσει ὅτι δὲν ἀσπάζεται: τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τὴν τόσον προσηλῆ εἰς τὴν ἀστυνομίαν χάριν τῆς ὁποίας τρώγομεν τὸν ἀμνὸν τοῦ Πάτχα τόσον ἀκριβῶν. Ἄν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐξακολουθήσῃ, τὸ τέλος θὰ εἶνε ὅτι ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τεσσαρακοσιθὴ βασιλεύη ὀλοσχερῶς τοῦ λοιποῦ ἐν Ἀθήναις.

Καὶ ὀλίγην πολιτικὴν; . . .

Ὄψ! δὲν τὴν ἀφίνουμεν καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας!

Ἡ Βουλὴ ἐκλείπει τὰς πύλας τῆς καὶ ἔταξε παρ' αὐτὴν

κουστωδίκων τὸν κ. Φιλήμονα. Ἄλλως τε αὐτὴ ἐπανηγήρισε πρὸ καιροῦ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα. Τὸ δράμα τῆς Γεθσημανῆς καὶ τοῦ Γίλλγοθᾶ, ὑπερ᾿ ἐώρτασε τώρα ἡ ἐκκλησία, ἐωρτάσθη πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ παρέστησεν ὁ Γλυκύτατος, καὶ ὑπέστη διὰ τὰ μαρτύρια τοῦ πάθους, καὶ ἔπιε τοῦ ὄξους τὸ ποτήριον, καὶ ἐδέχθη τοῦ Ἰουδοῦ τὸ φίλημα, καὶ ἐκεντήθη μετὰ τὴν λόγχην καὶ προσηλώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ κατεάγησαν αὐτοῦ τὰ δύο ὑπουργικὰ σκέλη. Μετὰ δὲ τὴν τριήμερον ταφὴν τοῦ ὑπουργείου, ἀνέστη λαμπρόφορος ὁ κ. Τρικούπης, νομοσχέδια τῷ κόσμῳ δωρούμενος, λύων τοὺς ἐπιστράτους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς κουμουνδουρικῆς δουλείας καὶ δάνεια εὐαγγελιζόμενος τῷ κόσμῳ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀναστασίμων τῆς Ὁρας. Καὶ εἶδον οἱ ἐν Ἄδου καθεύδοντες φῶς, καὶ οἱ πειναλέοι κεντρικὸν ταμεῖον.

Εἶθε ἡ θαυματουργὸς αὐτοῦ ἀνάστασις νὰ σώσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν ἐκ χωροφυλάκων θάνατον!

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

— Εἰξεύρετε ποῖος ἦτο ὁ πρῶτος παρασημοφορηθῆς;
Ἦτο Σίμων ὁ Κυρηναῖος διότι αὐτὸς πρῶτος ἔφερε τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

— Μαμὰ ἡ ἐφετεινὴ μεγάλη ἡβδομάς εἶνε ἡ αὐτὴ ὡσὰν καὶ πέρσι;

— Βέβαια,
— Τότε ἔπρεπε νὰ τὴν λέγουν *μεγαλειτερη* διότι ἀπὸ πέρσι αὐξήσε κατὰ ἓνα χρόνον.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
— Διατί δὲν στέκεσαι νὰ σὲ ἐδλογήσῃ ὁ παππᾶς;
— Λὲν εἶμαι ἐμβολιασμένος.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Ἐπεσον εἰς τὸν Βάλτον.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.
Ἐπεσον εἰς τὸν τόπον του.

Εἰς Βάλτον ἐξελέχθησαν βουλευταὶ οἱ κ. κ. Κ. Στράτος καὶ Α. Στράτος.
Ἡ κυβέρνησις ἐκήρυξε εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου τὴν ἐπιστρατείαν.

Διὰ βασιλικῆς διατάγματος οἱ χωροφύλακες θέλουσι τοῦ λοιποῦ φρουρεῖ τὴν δημοσίαν τάξιν ἀοπλοὶ καὶ δεμένοι χειροπόδαρα. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἰδιαίτερον ἐπιτηρητικὸν σῶμα,

ὅπως φρουρεῖ τοὺς φρουροῦντας τὴν τήρησιν τῆς τάξεως χωροφύλακας.

Ποῖος νομίζετε ἡμπορεῖ νὰ ἐορτάζῃ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν;
— Μόνος ὁ Μεγάλος Παρασκευαΐδης.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἄναφορὰ πεντακισχιλίων πολιτῶν πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον βέην τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ. Καραπάνου.

«Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται, ἂν καὶ μὴ Ἄρτινοι, παρακαλοῦσι τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα νὰ ἀρῇ τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴ συντρίβωμεν τοὺς πόδας καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, θέλομεν δὲ πληρώσῃ πρὸς ὑμᾶς τακτικῶς γήμορον καὶ διόδια.»

(Ἔπονται πέντε χιλιάδες ὑπογραφῶν.)

Ἐν Καίρῳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀληθῶς Πρόξενος μεγάλου σκανδάλου.

Μετὰ τὰς γενομένας, ἐν Σύρῳ, προτάσεις τοῦ κ. Βαφειάδου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν, τοῦ λοιποῦ, ὁ κ. Βαφειάδης ἀντικαθίστα τὸν κ. Σκουλούδη, λαβὼν αὐτὸς τὴν πρωτοβουλίαν ἐπὶ πᾶσιν. Ὡστε ὁ κ. Σκουλούδης ἐπέτυχεν μὲν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις σκοποβολῇ, ἀπέτυχεν δὲ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ, τοῦ κ. Βαφειάδου λαβόντος τὸ πρῶτον μετάλλιον.

Οἱ νέοι ἀρχιεπίσκοποι ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἐκφανοῦσι λόγους, ὧν τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι εἶνε ἀνάξιοι, ὅτι εἶνε ἀνίκανοι καὶ ὅτι στεροῦνται τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ τῶν μεγάλων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων. Εἰς τούτων μάλιστα τῶν νέων ἀρχιεπισκόπων πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἀνικανότητος ἀναφέρει περικοπὴν τινὰ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καθ' ἣν ὁ ἐπίσκοπος πρέπει πρῶτον νὰ ἀγιασθῇ, ἔπειτα νὰ ἀγιασθῇ, νὰ σοφισθῇ πρῶτον, ἔπειτα νὰ σοφισθῇ, νὰ γείνη αὐτὸς φῶς, ἔπειτα νὰ φωτίσῃ, νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸς πρῶτος τὸν Θεὸν καὶ ἔπειτα νὰ προσαγάγῃ ἄλλους. Νομίζομεν ὅτι μετὰ τὴν περικοπὴν ταύτην ὁ νεαρὸς ἀρχιεπίσκοπος (μετὰ τὰς γενομένας χειροτονίας δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἐπίθετον τοῦτο) πρέπει ν' ἀφήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ταύτην καὶ τὴν ποιμαντορικὴν του ράβδον ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπεζῆς καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον.

Ἐπιδημιολογία Χωροφυλακῶν

Ἐπιδημιολογία ἐπιδημιολογία ἐπιδημιολογία

Ἐπιδημιολογία ἐπιδημιολογία ἐπιδημιολογία

Νέον είδος θανατώσεως τών ποντικών άνεκαλύφθη και έτέθη εις ένεργειαν, ή δι' έπαλοιφής πετρελαίου και καύσεως είτα. Μετά τούτο οί ποντικοί άφίενται έλεύθεροι και φαντασθήτε τώρα πόσαι πυρκαϊάι δύνανται να συμβώσιν εάν ο καταδικαζόμενοι εις τοιοῦτον θάνατον ποντικοί έχουσι τήν τόλμην να αναφωνήσωσι τὸ αποθαρήτω ή ψυχή μου μετά τών άλλοφύλων και να δρμήσωσιν εις τὰ μάλλον εύφλεκτα μέρη τών οικιών.

**

'Αξίεπαινος είναι ο καλλιτέχνης Κ. Δρόσης, ότι έπεζήτησε τας έμπνεύσεις του εις συγχρόνους νεοελληνικούς τύπους. Προδήλωσεν τὸ πρωτότυπον τῆς ακαδημαϊκῆς 'Αθηνῶς του εἶνε νησιώτης βρακῆς μετημφισμένος εις αρχαίαν Θεάν και εις βακχικήν διάχυσιν διατελών κατά τὰ καρναβάλια. Θαυμάσατε τας πτυχάς εκείνας τοῦ ποδήρους, οστις σᾶς άφίνει να αισθάνεσθε οὔτως εἰπεῖν ὑπ' αὐτὸν τὰ καλυπτόμενα πλατλά ντουμάνια. Δέν σᾶς φαίνετε, ότι ακούετε εκφωνούμενον παρά τοῦ θεοποιηθέντος βρακῆ τὸ κλασικόν 'Αμάρ! 'Αμάρ! τήν εγκάρδιον ταύτην εκφώνησιν τοῦ απογόνου τοῦ 'Αλχιβιάδου;

'Αλλ' εάν ο βρακῆς εκείνος σᾶς έμπνέει ίλαρότητα, δια τήν αντίθεσιν βεβαίως ο καλλιτέχνης σᾶς κάμνει να αισθάνεσθε τινά οίκτον δια τὸν συμπαθῆ άλλ' άπερίσκεπτον εκείνον στραβοκάρην νεανίσκον, οστις συνέλαβε τήν άλλόκοτον ιδέαν να εκδυθῆ τὸ άνέκφραστόν του δια να μεταμφισθῆ εις δῆθεν μουσηγέτην 'Απόλλωνα. Και ο τύπος οὔτος τοῦ 'Απόλλωνος έλήφθη εκ τῆς φύσεως κατά τὰ καρναβάλια. Τί αντίθεσις ίλαρότητος και οίκτου!

'Απανθίσματα εκ τοῦ ελληνικοῦ τύπου

Έκ τῆς Κιβωτοῦ.

«Τὸ ἔαρ παρίσταται κατ' αὐτὰς με ὄλην τήν καλλονήν του εν Αἰγίῳ. Προχθές μάλιστα Κυριακὴν εν τῇ πλατείᾳ τών ἀλωνίων πλείστου ὄχλου συρρέσαντος ἤτό τι τὸ τερονόν, διότι εἶχομεν και καφφέ σιαντάν εἰς ἰταλίδων, πρὸς ᾧ μᾶς συνέστησαν οί ένταῦθα έπιστήμονες νεανίσκοι και έτόχομεν πολλῆς περιποιήσεως' εκφράζομεν δὴ πρὸς τοὺς κυρίους τούτους δημοσίᾳ τὰς εύχαριστήσεις μας.»

**

Έκ τοῦ 'Αστέρου τῆς Θεσσαλίας.

«Χθές οί πιστοί ἡμῶν συμπολίται Μωαμεθανοί ὑφράθησαν μέχρι καρδίας και ἡγιασθησαν μέχρι ψυχῆς.»

**

Έκ τοῦ 'Εθρικοῦ Πνεύματος.

«'Η εισαγγελία επιληφθεῖσα τῆς καταδιώξεως δικάζεται ἤδη ή ὑπόθεσις ενώπιον τοῦ κακουργιοδικείου.»

**

Έ τών 'Ημερησίων Νέων.

«'Εν πρώτοις ο κ. Γρίβας εἶνε άνήρ επιβαλλόμενος και άποφάσεως πρὸ πάντων εις τὰς στρατιωτικὰς εκδρομάς του.»

**

Έκ τοῦ 'Εθρικοῦ Πνεύματος.

«'Η από τοῦ σώματος εκδημία τῆς ψυχῆς εἶνε γενικῶς θλιβερόν ὑπὸ κοσμικὴν έποψιν θεωρούμενον.»

**

Έκ τοῦ Φαροῦ Σύρου εκθέτοντος τὰ πρακτικὰ τῆς συνδριάσεως τῆς άτμπολοικῆς εταιρίας.

Μαροῦλας (ὀμιλῶν) σιγῶς δέν άντελήφθημεν τοὺς λόγους του).

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Κατάλογος συνεισφοράς ὑπὲρ διαφόρων πτωχῶν παρὸς σιάζεται τῷ κ. Ω.

'Εγγράφεται άμέσως δια τὸ εν και μόνον πεντὸφραγμὸν του, και έπειτα ζητεῖ τὸν κατάλογον τών ὑπὲρ ὧν ὀφείκει πτωχῶν, δια να έγγραφῆ και εκεί δι' ἰσόριθμον ποσόν.

**

— 'Ο γνωστὸς κ. Μ. ὀ Ξεροχωρίτης, άπέργεται εκ τῆς οικίας φίλου του, εις ἣν διήλθε τῆ έσπέραν' επειδὴ δὲ εἰ κίμαξ εἶνε σκοτεινὴ τῷ δίδουν κηρίον άνανυρόν' κατέρχεται μετά προσοχῆς και φθάσας εις τὴν θύραν οβίννει τὸ κηρίον άνέρχεται πάλιν και τὸ επιστρέφει εις τὸν οἰκοδεσπότην έναφωτῶν εύχαριστῶ.

Έκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ένώσεως